

Melodrama familiar marcià

1 De què va? Un estibador divorciat es fa càrrec dels seus fills en un cap de setmana crític: extraterrestres ataquen la Terra...

2 Com va? Melodrama paternofamiliar amb monstres extra-intra-terrestres decidits a donar feina extra als encarregats dels efectes especials. Que l'Spielberg és un nen gran amb majúscul síndrome de fill divorciat és un secret tan privat com el 3% de les comissions entre constructors i polítics. El text apocalíptic de HG Wells és simple excusa per a un fulletó a l'entorn d'un pare sapastre –Tom Cruise cara prunes agres– i d'uns fills que el superen, tant des del punt de vista dramàtic com interpretatiu. Parlar de ciència-ficció i del si-

dral que va muntar el seu dia Orson Welles són ganes d'embolicar una troca anorèxica. A banda del tema familiar, de què parla Spielberg? Ves a saber. ¿Que malgrat la prepotència intel·lectual dels mamífers bípedes, hi ha un microcosmos cel·lular que acaba imposant la llei del més petit? Desconfio molt que l'inquilí de la Casablanca, el tal Bush, pugui entendre missatges tan primfilats. Clar i català: el film atrapa si et deixes enxampar.

A poc, però, que tinguis les neurones insomnes, n'hi ha per aliar-te amb els dolents marcians.

3 I va: per adolescents crispats –de crispetes fins els ulls– i adults en vacances pagades.

La guerra de los mundos

Director: Steven Spielberg.

Intèrprets: Tom Cruise, Dakota Fanning, Tim Robbins, Mirando Otto.

EUA, 2005. 116 minuts.

Lauren, Rambla i Urgell (Mollerussa)